

La fada Salina i la vareta de les virtuts

Miquel Puig Cuadau

Dibuixos de **César Barceló**

Andana
editorial

Això era i no era, una fada que vivia
a la llacuna de les Meravelles,
en una caseta de portes de fusta,
parets de pedra i coberta de palla.

El seu nom era Salina i amb els seus conjurs
ajudava els homes i les dones de cor pur.
Descobria l'encanteri que patia un rei
enamorat, encisava una ametla perquè
et donara força i valentia, o amagava,
dins d'una nou, tres joies plenes de bondat.

Però un dia de primavera,
va arribar una tempesta furiosa,
un llamp entrà per la finestra
i li va trencar la vareta màgica.
I sense vareta ja no podria fer
màgia ni trucs.

Així que la fada Salima va agafar
el sarronet i va anar a buscar
l'avellaner de la sort i la fortuna,
que es trobava a la ribera
del riu Sempreviu.

Després de tres dies de viatge, va arribar

al misteriós arbre i li va demanar:

–Avellaner fantàstic i poderós,
dona'm una rameta, que un llamp
m'ha trencat la vareta.

–Perdre una rameta em dol, però
te la donaré si em dus el cant
d'un verderol –contestà l'arbre
amb la veu dels anys.

Així que la fada anà a buscar
el verderol i li digué:
-Simpàtic verderol, vine amb mi
a cantar-li a l'avellaner,
perquè em done una rameta
amb què em pugui fer una vareta.

-Estic cantant-li a la primavera
perquè em done llavors,
però aniré si me'n porta la formiga
-digué el pardal sense parar de xiular.